

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 18.1.19, la Sra. L.A.M., en la seva qualitat d'administradora judicial presentà una sol·licitud de benefici de justícia gratuïta, per tal que se li designés un lletrat d'ofici "per defensar els interessos del Sr. J. M. L. F. en el marc de la causa TSJC 308/2018".

II.- En data 10.1.19, es va dictar providència per aquesta Sala (TSJC 308/2018) el recurs d'apel·lació en un efecte interposat per la Sra. C.R.M. com a part apel·lant i als Srs. J. M. L. F. i A. i M. S..

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- En el present procediment ens trobem que l'administradora judicial de la fallida de la societat XXX, SA demana el nomenament d'un advocat d'ofici "*per defensar els interessos del Sr. J.M. L. F. en el marc de la causa TSJC 308/2018*". És a dir, que demana un advocat d'ofici per a una persona física, sense facilitar cap dada econòmica ni familiar, ni personal d'aquesta persona i únicament aporta que la fallida de la societat ja esmentava es va fer extensiva al dirigent de la mateixa, Sr. J. M. L. F.

Segon.- El primer que cal dir és que en tractar-se d'una persona física, el benefici de justícia gratuïta ha de ser demanada per ella i emplenant un annex determinat (art. 10 del Decret 12.7.17). No ho fa fet en el present cas el propi interessat sinó l'administradora judicial de la societat en fallida, però no perquè el lletrat defensi els interessos de la societat en fallida (art. 18.1 del mateix Decret).

Així doncs resulta una manca de legitimació activa de l'administradora judicial per ocupar-se de la defensa dels interessos d'un dirigent del qual es desconeix la seva situació econòmica, familiar i personal i encara menys es desconeix si l'administració de la fallida dóna ingressos per fer front a crèdits contra la massa.

No hem d'oblidar que encara que se li hagi fet extensiva la fallida al dirigent, això suposa que es troba en el mateixa posició que el deutor (art. 15 del D. de 4.10.69) el qual des de que se'l declara en fallida es "*troba privat de l'administració i disposició dels seus béns i fins i tot dels que pugui adquirir per qualsevol títol*". Aleshores, el dirigent al que se li ha efectuat l'extensió de la fallida ha de trobar-se en la mateixa situació legal: no podrà administrar i disposar dels seus béns, però manté les altres capacitats jurídiques que la Constitució li atorga.

Com ja ha recordat el Tribunal Constitucional (sentència de 14.7.17 2017-13-RE) la legislació preconstitucional ha de ser interpretada a la llum dels drets reconeguts en la nostra Constitució ("*3.5. No obstant això, també s'ha de destacar que de les decisions del Tribunal Constitucional es desprèn que la legislació andorrana anterior a la Constitució de 1993 ha d'interpretar-se a la llum de l'ordenament jurídic creat per aquesta Constitució i pels convenis internacionals regularment ratificats que incorpora en l'ordenament jurídic*") i no als valors o principis existents anteriorment que puguin col·lidir en el que avui entenem per un Estat de Dret, Democràtic i Social (art. 1 de la Constitució).

Això ho diguem perquè si bé ja des del Codi (4,35,21) l'ordenament jurídic andorrà i les normes i tractats internacionals que ens obliguen, presumeixen l'existència de la capacitat d'obrar. Aquesta capacitat és "iuris tantum" i per aquesta raó, qui defensi l'existència d'alguna causa d'incapacitat d'altri li correspon la càrrega de la prova (Digest 22,3,5) com recordàvem en la sentència d'aquest Tribunal del 23.3.96 (550) i de 16.5.96 (574). I així arribem a la regulació actual de la Llei 15/2004 qualificada d'incapacitació i organismes tutelars que en els seus arts. 2 a 5 regula les legitimacions actives i passives, el procediment que cal seguir per declarar una incapacitació, l'abast de la mateixa, segons la sentència i la presència obligada del Ministeri Fiscal.

Per tant en no tractar-se del cas del Sr. F.L. que no ha estat incapacitat en cap moment, pot exercir la plenitud dels seus drets civils per si mateix sempre que no comportin administració i disposició dels seus béns, perquè aquestes funcions exclusivament han estat atribuïdes per llei a l'administrador judicial (en el mateix sentit la STJC de 22.1.04 i la STSM de 14.1.86). Aleshores, atès que per demanar el benefici que aquí tractem el qual no afecta a les limitacions d'administració i gestió del seu patrimoni, és a ell a qui li correspon demanar el benefici de justícia gratuïta aportant tota la informació requerida. No oblidem que la funció d'aquest benefici públic està pensat per no deixar sense defensa jurídica a qui no té recursos, però no a qui disposa de patrimoni suficient encara que l'administri un tercer i sota control del Batlle.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR la petició del benefici de justícia gratuïta realitzada per la Sra. L. A. M. "*per defensar els interessos del Sr. J. M.L.F. en el marc de la causa TSJC 308/2018*" per manca de legitimació.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-